

Tanvaldská radnice

1908 – 2008

100 let

Vydává MěÚ Tanvald – Zvláštní příloha – červenec – srpen 2008

Budova radnice je tichým svědkem tanvaldské historie už sto let

Na rok 2008 připadá výročí 100 let od položení základního kamene na stavbu radnice v Tanvaldě. Rozhodnutí o místě, kde měla být postavena, předcházelo několik let jednání. Obec Tanvald byla roku 1895 povýšena na městys. Byla sídlem samosprávného a soudního okresu, ale neměla stálé sídlo pro obecní úřad. Za této situace byla snaha postavit radnici. Podle záznamu v pamětní knize Tanvaldu (kronika města, pozn. red.) byl již roku 1896 zakoupen pozemek za 4.200 zlatých. Není zaznamenáno, kde se pozemek nacházel. Zajímavé je, že částka je uvedena ve zlatých. Již od roku 1892 byla v Rakousko-Uhersku korunová měna. Horní Tanvald byl místem, kde vznikla první zástavba. Nacházel se zde kostel, hřbitov a od roku 1850 i sídlo obecní rychty. Občané požadovali postavení radnice na Horním Tanvaldě. V Dolním Tanvaldě se silně rozvíjel průmysl. Bylo zde sídlo samosprávného a soudního okresu a procházela zde hlavní silnice i železnice. Proto byla snaha postavit radnici na Říšské ulici, jak byla hlavní ulice v Dolním Tanvaldu od roku 1850 pojmenována.

K dohodě v té době nedošlo, ale otevřením nové německé měšťanské školy čp. 305 (dnešní gymnázium) 1. září 1896 byla uvolněna stará škola čp. 97. Část této školy byla přeměněna na byty a část upravena na kanceláře pro obecní úřad. Z bývalé první třídy byla zřízena zasedací síň pro obecní zastupitelstvo. Občané Horního Tanvaldu se neztotožňovali s tímto řešením. Nastal rok 1905, kdy městys Tanvald byl povýšen na město. Město bez radnice nepřicházelo v úvahu. Opět se jednalo o umístění radnice mezi občany Horního a Dolního Tanvaldu. Návrh byl postavit radnici na místě dnešního městského kina. Po dlouhém jednání bylo roku 1907 dosaženo kompromisu, že radnice nebude na hlavní ulici. Vybráno bylo místo, mimo centrum Dolního Tanvaldu. Pozemek byl zakoupen za 15 000 rak. - uher. korun. Horní Tanvald získal dohodou pozemek, na kterém mělo být náměstí, kde by se konaly trhy a také pomník císaři Františku Josefu I. Nakonec byl na Horním Tanvaldě realizován jen tento pomník.

Městské zastupitelstvo Tanvaldu vyslalo soutěž na návrh nové radnice a 18. prosince 1907 se usneslo na stavbě podle návrhu architektů Motkeho a Schrankela z Vídně. Dne 26. února 1908 bylo vysláno výběrové řízení na stavbu radnice, kterého se zúčastnilo několik stavebních firem. Vyhrála firma Umann

a Krause z Polubného s nabídkou postavení radnice za 146.166,15 korun s poskytnutím slevy pět a půl procenta.

Dne 10. července 1908 byl bez velké oslavy položen základní kámen radnice. Firma postavila radnici za 16 měsíců podle plánu v pozdně secesním slohu.

Na severní a západní stěny radnice byla použita jednoduchá omítka se zvýrazněním poschodí. Na východní a jižní stranu radnice byla použita omítka s bohatou štukatérskou výzdobou, tak typickou pro secesní sloh. Nezvyklým námětem pro Jizerské hory je výzdoba hlavního vchodu radnice v podobě šesti hlav slonů. Při stavbě radnice bylo městským zastupitelstvem požádáno c.k. ministerstvo vnitra, aby bylo možno prostranství před radnicí nazývat „Kaiser Franz Josef Platz“, což bylo výnosem c.k. min. vnitra ze dne 4. 12. 1908 povoleno.

Dne 1. října 1909 byla provedena kolaudace a uděleno povolení k užívání radnice. Některé místnosti byly pronajaty Okresní nemocenské pojišťovně za roční nájem 2.300 rak. - uher. korun a byt pro velitele četnické stanice za 250 rak. - uher. korun ročně. V radnici sídlila také městská spořitelna - Städtische Sparkasse, viz inzerát z roku 1913 na str. 2.

První zasedání městského zastupitelstva se konalo 15. 12. 1909, na kterém se plně projevilo dosavadní nacionální zaměření zastupitelstva. Jak dokazuje pamětní kniha, tanvaldští zastupitelé byli proti zrovnoprávnění češtiny s němčinou jako úředním jazykem. Toto zaměření se projevilo i v úvodní slavnostní řeči starosty H. Stieglitze, když řekl: „Dalším mým přáním jest a doufám též všech přítomných, aby v tomto domě vždy byl zachován německý ráz, aby nikdy se neuplatnil český vliv a tento dům byla pevnost vzdoru proti stále vzrůstajícímu češství.“ Městské zastupitelstvo Tanvaldu bylo velkým zastáncem rakousko-uherské monarchie a plně podporovalo I. světovou válku. V roce 1916 bylo obětováno na válečné účely měděné pokrytí střechy radnice.

Zastupitelstvo během války upsalo sedm válečných půjček v celkové hodnotě 185 tisíc rak. - uher. korun. Dne 27. března 1918 navštívil radnici i raněné vojáky císař Karel I. v rámci cesty

po Čechách. Během II. světové války v říjnu 1942 byl sloučen Tanvald a Šumburk nad Desnou v jedno město s názvem Tanvald. Osada Svárov tehdy byla oddělena a připojena k Velkým Hamrům. Akt sloučení z roku 1942 byl z vůle československých zástupců obou měst slavnostně potvrzen až po válce v roce 1945.

Radnicí sloučeného města byla stanovena šumberská budova čp 336 a tanvaldská radnice sloužila válečnému účelu jako internátní školicí středisko pro civilní obranu. Po roce 1945 do roku 1966 tanvaldská radnice sloužila jako internát pro Základní učňovskou školu bavlnářského průmyslu. V padesátých letech bylo vybudováno v celé budově ústřední vytápění.

V červnu roku 1973 správa města, tehdy nazývaná národním výborem, přesídlila ze Šumburku zpět do radnice. K tomuto účelu musela být budova, po letech užívání jako internát, celkově zrekonstruována. Při této rekonstrukci byla,

mimo jiné, zřízena obřadní síň a obnovena velká zasedací místnost. V rámci oprav a modernizace radnice práce pokračovaly i v následujících desetiletích. K nejrozsáhlejším patřilo zhotovení nové střechy, opět z mědi, jako byla původní, a nové fasády na radnici, obojí provedené v roce 1993. Další výčet úprav budovy najdete na str. 3.

Tanvaldská radnice, která neodmyslitelně patří k historii města, je dominantou, jakou se může prezentovat jenom málo měst stejné velikosti.

(Zpracováno dle podkladů historika Jaroslava Rýdla.)

Dolní Tanvald a nově postavená měšťanská škola čp. 305, dána do užívání v září roku 1896 (dnešní gymnázium).

Nově postavená radnice roku 1909.

Vlevo: radnice a Masarykova škola dnes. Vpravo: radnice a zemská škola v době II. sv. války, kdy obě budovy byly určeny k zabezpečení civilní obrany (Luftschutzräume). Ve sklepních prostorech byly protiletadlové kryty.

Nejstarší historie tanvaldské radnice Z okresních archiválií

Píše se rok 1907, kopec je holý, bez zástavby, zarostlý loukami a lesním porostem. Po povýšení Tanvaldu na město (1905) se objevuje nejednotná myšlenka, ZDA radnici stavět, a pokud ano, tak KDE. Zhlédnuty byly pozemky.

- **31. 7. 1907.** Zastupitelství schválilo místo určení pro stavbu radnice. Zakoupeny parcely za 15 tis. korun.
- **14. 8. 1907.** Část zastupitelství proti postavení radnice.
- **18. 12. 1907.** Zastupitelství souhlasí a přijímá návrh „III. cenou poctěný“ architektů Motkeho a Schrankela z Vídně.
- Jmenována stavební komise: starosta Stieglitz, dále radní: Lud. Svárovský, Jindř. Mitlehner, Frant. Simm a Václ. Frič.
- **26. 2. 1908.** Návrh na uzavření smlouvy ke stavbě radnice.
- Návrh Umanův přijat, dozor svěřen Motkemu.
- **Duben 1908.** Započato se stavbou cesty k radnici 120 m, kterou provede Haubold ze Žďáru za 9 Kč/běžný metr.
- **10. 7. 1908.** Bez velké slávy položen základní kámen radnice. Záměrem bylo postavit pomník císaři Fr. Josefu I.
- **4. 12. 1908.** Bylo povoleno výnosem min. vnitra nazývat prostranství před radnicí Kaiser Franz Josef Platz.
- **1909. Zadány práce pro radnici:**
 - nábytek do zasedací síně (Röhres – Praha)
 - nábytek do kanceláří (Rob. Feix – Tanvald)
 - kamna (Jan Schmidt – Horní Tanvald)
 - obložení schodiště mramorem (Jan Huyer – Dolní Smržovka)
 - malířské práce (Josef Stecker a Rud. Herbig)
 - udržování silnice (Pottersman, za roční odměnu 72 K.)
- Za léta 1909 se dostavil citelný nedostatek vody ve vodovodě, takže musel být denně po určitou dobu odběr vody omezován, což odběratelé nemile nesli.
- **1. 10. 1909.** Ustanoven domovník radnice, Vilém Fišer ze Žďáru, za roční odměnu 500 K. (+ volný byt, otop a světlo).
- **1. 10. 1909.** Kolaudace radnice a uděleno povolení k používání. Radnice postavena, zkolaudována a místnosti pronajaty:
 - Okresní nemocniční pokladně za 2 300 K.
 - Četnické stanici 500 K.
 - Byt pro velitele četnické stanice 250 K.
- V blízkosti radnice postavena studně, která dodávala dostatek vody pro potřebu radnice.
- **15. 12. 1909** se koná 1. schůze zastupitelství v zasedací síni nově postavené radnice (viz str.1).
- **Doba poválečná, z kroniky roku 1945**
 - Úřad práce přestěhován do radnice v Tanvaldě v srpnu 1945, aby byly uvolněny místnosti v přízemí soudní budovy pro berní úřad.
 - U poštovního úřadu vyměňována říšsko-německá platidla za čsl. koruny v poměru 1:10, výměnu řídil poštovní Alois Hlúže za dozoru pověřence NV Josefa Jirouše.
 - Na plné obrátky se rozběhlo přidělování domů do národní správy, založena kniha národních správ, jejímž vedením pověřen Kosina.
 - Zřízena hudební škola pod vedením Jarmily Senflugové. Umístěna ve vile pod měšťankou.

● Píše se rok 1946

Pronájem radnice. Dne 20. května se usnesla rada MNV zahájit jednání s textilními závody o pronájmu radnice k účelu zřízení internátu. Později sepsána smlouva nájemní na dobu deseti let. Nájematel značným nákladem pořídil ústřední topení.

Zřízení národního podniku Pojizerské bavlnářské závody. Dne 17. června byly zahájeny porady o zřízení Pojizerských bavlnářských závodů se sídlem v Tanvaldě.

Jugoslávští chlapci. V počtu třiceti přijati na jaře k vyučení v textilních závodech a strojírně, ubytování v internátě v radnici. Zapojili se i do našeho zejména sportovního života a hlavně ve fotbalu měli značné úspěchy.

Ceny za Rakousko-Uhersko

V knize Viktora Luga „Die Stadt Reichenberg im Weltkriege.“, vydané v Liberci v roce 1930, na straně 57 je tabulka, která ukazuje vývoj cen od roku 1913 do roku 1918. Ceny jsou z roku 1913, které byly nejbližší letům 1908 až 1909 (v době před válkou byla cenová hladina v Rakousku-Uhersku značně stabilní).

1kg hovězího masa	1,40K
1 kg telecího masa	1,80 K
1 kg vepřového masa	1,80 K
1kg starých brambor	0,08 K
1 kg másla	2,70 K
1 litr mléka	0,28 K
Bochník chleba	0,56 K
1 kg rýže	0,34 K
1 kg cukru	0,82 K
½ litr pilsenského piva	0,26 K

Městská spořitelna v Tanvaldě v tanvaldské radnici

Vlastní jmění přes 140.000,- Korun
Stav vkladů přes = 5 600 000,- Korun =
Pro další zajištění uložených vkladů ručí svým celým jménem Město Tanvald.
Vklady se v neomezené výši úročí 4,5 %.
Daň nese ústav.
Vklady se mohou uskutečňovat i prostřednictvím složenky nebo na naše šekové konto u Poštovní spořitelny, složenky jsou bezplatně k dispozici.
Výdej domácích kasíček na spoření.
Kupony lze platit i se směňují.
Půjčky na realitu až do výše 50 % hodnoty.
Zálohy na tuzemské cenné papíry až do 3/4 hodnoty kursu.
Eskontování směnek za nejnižší sazby Ředitelství.

Městský úřad v Šumburku n. D. čp. 336. Prostory ještě pro šumberskou radnici byly adaptovány v roce 1929. Od roku 1942, po sloučení Tanvaldu a Šumburku, byla zde radnice města Tanvaldu až do roku 1973 (dnešní DDM Ulita).

Budova radnice, která v roce 1966 sloužila jako internát.

Radnice jako internát

Po roce 1945 sloužila radnice ze začátku jako ubytovna Jugoslávců, poté radnici využíval podnik Pojizerské bavlnářské závody (PBZ), pozdější Seba Tanvald, jako internát. Jednou z tehdejších obyvatel internátu byla začátkem šedesátých let i slečna Alice Kováčová, dnes obyvatelka Tanvaldu paní Hermochová, která přijela ze Slovenska, z Velkého Krtíše, pracovat do místní textilní továrny.

Na svůj pobyt v dnešní radnici velmi ráda vzpomíná: „V té době byly všechny místnosti radnice plně obsazeny ženami. Internát pro muže byl v jiné budově podniku PBZ v Krkonošské ulici, kde se dnes nachází například úřad práce. Pokoj, kde jsem byla ubytovaná, je dnes kancelář starosty města. Místnost byla jednoduše zařízená, bylo tam pět postelí, žádné další vybavení (kromě vařiče). Všechny věci jsme měly v kufrech pod postelemi. Až později dostaly pokoje po jedné skříňce. Prádelna a sprcha byly ve sklepě,“ říká Alice Hermochová s tím, že v dnešní velké zasedací místnosti, kde se schází zastupitelé, byla tělocvična, kde se hrály i míčové hry... Tělocvična s vitrážovanými okny, taková byla doba. V obřadní místnosti byl stůl na stolní tenis a v přilehlých místnostech se žehlo. Zajímavostí podle A. Hermochové také je, že například v prostorách, kde se dnes nachází odbor výstavby, sídlilo vedení internátu a vychovatelky. V dnešní kanceláři vedoucího odboru J. Onderky se scházel kroužek šití, kde prý paní Mašková naučila děvčata dosti dobře šít i vyšívat. Úklid budovy si ženy zajišťovaly samy dle stanovených služeb. Poplatek za ubytování v roce 1965 platily 30 Kčs. Přičemž měsíční mzda dělnice PBZ čítala asi 650 Kčs. Jako ubytovna Jugoslávců sloužila budova radnice do roku 1948.

Koncem šedesátých let byl internát vystěhován a začala přestavba a úpravy radnice.

Fotografie z archivu A. Hermochové jsou z 24. srpna 1966.

Říšská ulice v Šumburku n. D. okolo roku 1902. Stojící domy čp. 152, 117 a 188 se štítem do ulice, na levé straně snímku, byly po 1. světové válce odstraněny a na místě postaveny domy čp. 351 a 352, v proluce postavena hasičská zbrojnice a věž na sušení hadic.

Modernizace a rekonstrukce posledních let

- **Rok 1968** – Rekonstrukce střešní krytiny – internát čp. 359 Tanvald – Dodavatel: OSP Jablonec n. N
- Rok 1992** – Plynofikace kotelny – změna vytápění z uhlí na plyn – Dodavatel : ELTODO s.r.o. Praha.
- **Rok 1993** – GO fasády + střechy – Dodavatel: Stavební podnik Jablonec n.N.
- **Rok 1995** – Venkovní úprava okolí radnice – zámková dlažba – Dodavatel: TSIS s.r.o. Tanvald.
- **Rok 2002** – Úprava prostor radnice pro zajištění agend ve správním obvodu obce s rozšířenou působností – Dodavatel: TANSTAV s.r.o. Tanvald.
- **Rok 2003** – Vybudování nového parkoviště – Dodavatel: Zemní práce TS Tanvald, zámková dlažba fa STASO Tanvald.
- **Rok 2006** – Výměna oken a repase vitráží na schodišti – Dodavatel: Antikhaus s.r.o. Rychnov u Jablonce n. N.
- **Rok 2007** – Úpravy parku před radnicí – Dodavatel: Zahradnictví Kment Smržovka

Novodobá historie radnice

Tanvaldská radnice ve své i nedávné historii nebyla vždy jen sídlem městské správy, své útočiště zde měla řada služeb, nacházel se zde i obchod kde se prodával vyhlášený chléb pekaře Nováka. Přízemí radnice vpravo, kde je nyní agenda cestovních pasů a občanských průkazů, sloužilo v sedmdesátých a osmdesátých letech například jako řeznictví, vedle toho i sklad CO, po revoluci zde byla zřízena kancelář kupónové privatizace (PVT). Ve sklepě radnice měli své zázemí také tanvaldští filmaři, kteří se později přesunuli do Městského kulturního střediska na Výšinu. Po vystěhovaném skladu CO bylo v prostorách upraveno pracoviště sociálního odboru.

Do dnešní podoby byly prostory vybaveny a upraveny v roce 2002. V souvislosti s rušením okresních úřadů a reformou veřejné správy proběhly v roce 2002 rekonstrukce obou budov městského úřadu. V radnici byl vybudován mimo jiné bezbariérový přístup. Od 1. ledna 2003 se Tanvald stává v rámci reformy veřejné správy městem s úřadem s rozšířenou působností, obcí III. Do územního obvodu MěÚ Tanvald patří obce: Albrechtice v J. h., Desná, Harrachov, Jiřetín p. Bukovou, Kořenov, Plavy, Smržovka, Tanvald, Velké Hamry a Zlatá Olešnice, dohromady s více než dvaceti tisíci obyvateli a 190 km².

Město na opravy a úpravy radnice pamatuje pravidelně ve svém rozpočtu. Od revoluce v průběhu osmnácti let došlo k řadě drobnějších úprav, které se týkaly sociálních zařízení a kuchyněk. Dále to byly dvě zásadní opravy, a to formou výmalby velké zasedací místnosti a hlavního schodiště v letech 1993 a 2007. Další úprava nastala po odstěhování policie. Jednou ze zajímavostí dnešní doby bylo vybudování počítačové sítě v rámci reformy státní správy v obou budovách úřadu, na radnici i v Krkonošské čp. 350, které jsou sítově propojeny. Dodavatelem byla fa TELMO. Vybudování sítě a veškeré modernizace včetně rozvodů inženýrských sítí byly prováděny s citem a s respektem k historické hodnotě budovy.

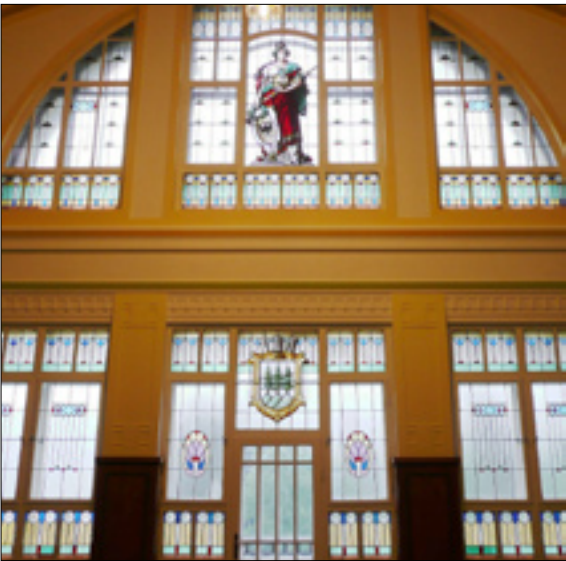
Z pohledu na hostinec u města Milána v Šumburku v roce 1902 je na kopci patrná jen škola, dosud bez radnice.

Do moderního vybavení dýchá historie

Tanvaldská radnice je jednou z nejstarších, největších a historicky nejceněnějších budov ve městě. Moderní kanceláře a funkční prostory úřadu se snoubí s historickým interiérem radnice.

Velkoplošné tapisérie zdobí zdi velké zasedací místnosti, kromě historických kamen a obrazu nade dveřmi

a nádherných skleněných vitráží, které přežily socialistickou éru, kdy se v prostorách cvičilo. Tapisérie, znázorňující hory, řeku, slunce, lesy, ale i továrnu, pocházejí z nedávné historie. Pod dvěma díly o rozměrech 110x130 a velkým 205x135 cm je podpis Li-Ki-Sun Bejčková. Vyrobito Ústředí uměleckých řemesel Jindřichův Hradec v roce 1973. (V tomto roce slaví sto let také Gobelínové dílny v Jindřichově Hradci, odkud tapisérie pochází.) Další textilní tapisérie s krajkovým motivem z téže umělecké dílny naleznete v obřadní síni (viz foto na další straně).

Ve velké zasedací místnosti jsou původní vitráže z roku 1909.

Z původního vybavení radnice najdete v pracovně starosty historickou prosklenou knihovnu s dřevěnými ornamenty květin, vyrobenou firmou Robert Feix, Tanvald, a sloupkové hodiny styl Gerstl s krásným temným zvoněním, které se starostovou pracovním ozývá každých patnáct minut. Stylovou atmosféru pak dokresluje kožená sedací souprava ve výklenku místnosti.

Radnice je reprezentativním sídlem města

Díky slibnému a pestrému rozvoji v druhé polovině 19. a na začátku 20. století byla v našem městě v letech 1908 – 1909 postavena radnice. Ani v dnešní novodobé historii není radnice pouze sídlem městského úřadu a místem, kde se schází ke svým jednáním zastupitelstvo a rada města, ale je i místem, kde se udála celá řada významných událostí, kde byli přivítáni významní hosté.

Od roku 1990, kdy vykonávám funkci starosty, jsem měl možnost zde přivítat několik ministrů vlády České republiky, konkrétně Karla Dybu, Vladimíra Budínského a Jiřího Skalického, v rámci konání Krajských dožínkových slavností v našem městě pak předsedu Senátu Parlamentu České republiky Přemysla Sobotku. Jistě nejvzácnější návštěvou byla v roce 2006 návštěva prezidenta České republiky Václava Klause s chotí Livíí. Několikrát naše město navštívili i hejtmáné Libereckého kraje.

Významnou událostí jsou návštěvy starostů našich partnerských měst a obcí z Wittichenau a Burbachu v Německu, Marcinowice v Polsku a jejich delegací. Na naší radnici byly podepsány partnerské smlouvy s obcemi Burbach a Marcinowice. (Partnerská smlouva s městem Wittichenau byla podepsána v Německu.) Tradičně jsou na radnici vítány zájezdy občanů z našich partnerských měst.

V uplynulých letech tanvaldská radnice přivítala i delegace z Japonska a Norska. Konala se zde mezinárodní konference k životnímu prostředí za účasti významných osobností z naší republiky a ze SRN.

Krásné prostory obřadní síně jsou využívány nejen pro svatební obřady, ale i k vítání nejmenších občánků z našeho města a velká zasedací místnost ke slavnostnímu předávání maturitních vysvědčení studentům gymnázia a obchodní akademie.

Tato secesní stavba je právem obdivována i návštěvníky Tanvaldu a není výjimkou, že si turista přijde tento objekt prohlédnout.

Tanvaldská radnice je tak již celé století reprezentativním sídlem našeho města, na které můžeme být právem hrdi.

Petr Polák, starosta

Výzva pamětníkům a čtenářům TZ

Dohledávání historických údajů nebylo jednoduché. Veškeré protokoly a ročenky, vydané do roku 1918, jsou pouze v němčině a psané švabachem či kuren-tem. Čerpáno bylo z materiálů okresního archivu v Jablonci nad Nisou a oddělení Sudety Krajské vědecké knihovny v Liberci od roku 1896 po současnost, jako jsou protokoly z jednání zastupitelství, ročenky, almanachy, kroniky a kalendáře. Pokud by někteří občané měli například dobové pohlednice, fotografie či jiné textové informace (dopisy či jiné dokumenty) mohou je zanechat v infocentru k zapůjčení, po ořícení pro tanvaldskou kroniku budou okamžitě vráceny.

V roce 2006 navštívil Tanvald prezident republiky Václav Klaus s chotí Livíí. Podepsal v obřadní síni pamětní list, který je vystaven v kanceláři starosty. Byla to historicky první návštěva hlavy státu, přijatá na radnici.

Výprava seniorů z partnerského města Wittichenau na tradičním jarním zájezdu v Tanvaldě. Přivítání byli 10. 6. 2008 ve velké zasedací místnosti tanvaldské secesní radnice.

Prostory radnice nejsou využívány jen k úředním záležitostem. Často se stávají zvláštní učebnou pro tanvaldské školáky. O historii města si zde povídají s kronikářkou, v rámci občanské nauky a výchovy k rodičovství se zúčastnili vítání občánků a také měli možnost si vyzkoušet, jak to chodí při svatebním obřadu. Na snímku z obřadní síně je letošní vítání občánků s Mgr. M. Šírem.

Očima umělců

Před několika lety probíhala v Tanvaldě celoškolská výtvarná soutěž Naše město. Bylo s podivem, kolik dětí na svých dílech ztvárnilo právě budovu radnice. V počtu odevzdaných výtvarných děl zvítězila jednoznačně radnice.

Zdeněk Šindlar – grafik, autor kresby tanvaldské radnice

V jeho tvorbě se prolínají dva obory: grafika a architektura. Žije a pracuje v Praze jako svobodný umělec v oboru grafiky a architektury. Vystavoval v Anglii, Československu, Finsku, Kubě, Kypru, Maltě, Mexiku, Portugalsku, USA, SRN, Japonsku.

Dominanta, která zdobí řadu suvenýrů

Tanvald s téměř sedmi tisíci obyvateli zaujímá pozici přirozeného centra spádové oblasti na pomezí Jizerských hor a Krkonoš. Po útlumu textilního průmyslu se na příjmech obyvatel Tanvaldu stále významněji podílí turistický ruch. Infrastruktura města se přizpůsobila potřebám jeho návštěvníků. Tanvald se nachází v lyžařsky nejatraktivnější oblasti Jizerských hor. Turisté si odvázejí suvenýry, na kterých je často vyobrazena radnice.

Secesní budova radnice a Špičák jsou dominanty, které asi nejvíce charakterizují město Tanvald. Radnici dnes najdete nejen na mapách a pohlednicích, ale i na mnoha dalších propagačních předmětech, které jsou prodávány v městském infocentru v Krkonošské ulici. Radnice, zobrazována nejčastěji z čelní strany se vstupními dveřmi, zdobí sběratelskou turistickou známku s číslem 984 (viz foto), dřevěnou turistickou pohlednici, obrázky a od letošní sezóny rovněž Pamětní sběratelské karty.

Na zvláštní příloze o tanvaldské radnici se podíleli: J. Rýdl, A. Lišková, P. Polák, E. Kráslová, L. Abrahamová, L. Vedralová a kolektiv odboru rozvoje a KV MěÚ Tanvald. Poděkování Okresnímu archivu Jablonec n. N. a KVK v Liberci. Fotografie, reprofoto a scanfoto: E. Kráslová, L. Abrahamová a archiv: J. Rýdl, A. Lišková. Vychází nákladem 1500 ks jako příloha Tanvaldského zpravodaje červenec – srpen 2008.